

paa dette Grundlag vil komme til en Forstaaelse, omend ikke netop til det, vi have foreslaaet.

Der er et tredie Afsnit af Loven, hvortil vi ogsaa have stillet Ændringsforslag. For det første have vi ment, at der ingen Grund var til at berøve de pensionsberettigede den Adgang til Domstolene, som de nu have; derfor have vi udsløttet den Bestemmelse, der gik ud herpaa. Dernæst have vi flyttet herhen Afgørelsen af Kystpolitiets Opgave, det Politi, som virker oppe mellem Hellebæk og Espergærde. Fra at være henlagt dels under Politidirektøren i København, dels under Politimesteren i Helsingør, bliver dets Opgave nu en Statspolitiasag. Jeg bemærker blot dette, fordi der har været ført ret vidtløftige Forhandlinger om dette foreslaaede Kystpoliti; de ere aftrykte i Bilagene. Naar Kystpolitiet saaledes henlægges under Statspolitiet og dette bliver saa stærkt, at det kan overtage det, bliver det tillige saa stærkt, at det kan overtage de samme Opgaver andetsteds, som Kystpolitiet har omkring Helsingør. Det har nemlig vist sig, at Kystpolitiets Opgave er at standse de mange ude fra kommende Forbrydere eller Forbryderelementer og have Øje med dem, der komme ind i Landet ad de store Forbindelsesveje, men denne foreligger ogsaa overfor dem, der komme andetsteds fra end ved Helsingør, altsaa ved Gedser, Korsør og andre Steder. Derom foreligger der forskellige Udtalelser, som findes trykte i Bilagene. Naar Statspolitiet bliver tilstrækkeligt stort, skal det kunne røgte denne Opgave og derved faa en Betydning, som jo ogsaa vil tjene til at styrke vort Krav om, at det maa være saa stærkt, at det kan gøre Fyldest paa disse Omraader, som vi endnukun ufuldstændigt kunne naa.

Det er disse Bemærkninger, jeg har at gøre til Anbefaling af de paagældende Ændringsforslag, for saa vidt de ere stillede af Udvalget i det hele eller af det Flertal, til hvilket jeg hører.

Breinholt: Uagtet jeg meget kunde ønske nærmere at begrunde den Særstilling, jeg har indtaget til dette Forslag, skal jeg dog med Henblik paa Tingets omfattende Dagsorden indskrænke mig til i Øjeblikket kun at henvise til mine Udtalelser i Udvalgets Betænkning og forbeholder mig ved tredie Behandling at gøre Rede for min Stilling ikke blot til det foreliggende Lovforslag, men ogsaa til det Lovforslag, vi nylig behandlede

under Dagsordenens Punkt 4, og det, vi komme til at behandle under Dagsordenens Punkt 6, thi disse 3 Lovforslag, hvis Vedtagelse er den ueftergivelige Betingelse, for at Loven om Rettens Pleje overhovedet kan træde i Kraft, vil jeg ikke være med til at hjælpe frem; denne Betingelse vil jeg nødig være med til at skabe, idet jeg anser en Ikrafttræden af Loven om Rettens Pleje for at være, hvis jeg skal bruge et yderst mildt Udtryk, lidet ønskelig.

Med Hensyn til de Ændringsforslag, der af forskellige ærede Medlemmer ere stillede til dette Lovforslag, skal jeg blot slutte med at sige, at jeg vil, efter den Stilling, jeg indtager til hele Sagen, afholde mig fra Stemmeafgivning.

Johnsen: Med Hensyn til de af Mindretallet i Udvalget under Nr. 12—14 stillede Ændringsforslag, der gaar ud paa, at Udgifterne til Polititjenestemændenes Lønninger saavel som Befordringsudgifter og Udgifter til Uniforms- og Udrustningsgenstande udredes af Statskassen med $\frac{2}{3}$ og af Kommunerne med $\frac{1}{3}$ i Stedet for som i Lovforslaget bestemt med Halvdelen af Statskassen og Halvdelen af Kommunerne, skal jeg tillade mig at bemærke, at Mindretallet herved er gaaet ud fra den Betragtning, at Statskassen, da Politiets Virksomhed væsentligst udøves i den almindelige Retsikkerheds Interesse og kun i mindre Grad for særlige kommunale Formaals Skyld, bør bære den største Part af Udgifterne. Hvorvidt denne af Mindretallet foreslaaede Fordeling af Udgifterne med $\frac{2}{3}$ til Staten og $\frac{1}{3}$ til Kommunerne, er det rette Forhold, kan der vel være delte Meninger om, men i alt Fald er Staten neppe gaaet for nær. Jeg skulde være mest tilbøjelig til at mene, at det vilde svare bedre til Omfanget af Politiets Virksomhed i Forhold til Staten og Kommunen, om Staten betalte $\frac{3}{4}$ og Kommunerne kun $\frac{1}{4}$. Den stemmer i øvrigt ogsaa med, hvad der udtales i en af Folketinget i 1902 afgiven Betænkning angaaende Rettens Pleje af et Flertal i Folketingsudvalget. Mindretallet har dog ikke ved sit Forslag villet afvige mere fra Lovforslaget, end det formentlig absolut maa erkendes for at være rigtigt, og man har derfor indskrænket sig til at foreslaa som anført, at $\frac{2}{3}$ af Udgifterne bæres af Staten, $\frac{1}{3}$ af Kommunerne. De Opgaver, der særlig paahvile Politiet i kommunal Interesse, ere jo kun ringe i Sammenligning med den Gerning, som udøves af Politiet i den alminde-